

“ ఆ ది పీ ర్యు ము ” - విష్ విష్ణువును సర్వప్రము

॥ బిష్ణుష్టాప్తి భ్యాస్ము ॥

పుణ్యంబరథరం విష్ణుం శసితర్థం చంపర్థుఽము ।
తుఫాన్తాతదన్మం ష్ట్యియేత సర్వవిష్ణుహశింతయే ॥

॥ శ్రీనివిస భ్యాస్ము ॥

సమస్తాప్తం మతాదేవ నీరియం కృపానిధి ।
పాశా వైం భణిష్టేతే భ్రక్తంధో దయైనిధి ॥

॥ మహాభారత త్రవణ ఘలము ॥

ద్వైపాయనోష్ట లుఱ నిష్పత్తమతుప్తమేయం । లుఱం తవత్తతుధ పాతీతారం జితం చ ।
యే ఖారతం సతుభిగచ్ఛతి లేచ్యతోనం । కిం తప్ప తుండ్రరజైరాశిచనేను ॥

॥ అధి సంకల్పః ॥

శ్రీమదాదివరామాక్షరే, విరాజమణస్య, దేవదేవిశత్రమస్య, జగద్రూపణార్థం, అపతీరస్య, శ్రీమద్రాలాండ్రకీసిచి
బ్రహ్మండనాయకస్య, శ్రీవేష్టాప్తిశ్వరస్యామిగం, అసుగ్రహప్రసాదేన, సర్వేషార, భక్తజనాసార, ఆధివ్యాధి,
నివృత్తిద్యురా, ఆయురారిష్ట్ర్యర్థాభవృధ్యర్థం, విషుచికాత్రమిజనిత, సమస్త, దుష్టభావ సివారణార్థం
సర్వాప్య, నివృత్తిద్యురా, సకలత్రేయోభవృధ్యర్థం, ధర్మార్థ, కామమొక్కాభ్య, చతుర్వీర్థ, పురుషార్థ ఘల
సిద్ధుర్థం, వాఙ్మసికాయ, ప్రవర్తిత, అగేక జగ్మాధు, నిబ్ధరణార్థం, సమస్త, పాపక్షయార్థం, గోసంరక్తణార్థం చ,
శ్రీమంతుహస్తారతే, ఆదిపర్యాణి, చయురతీత్యధికశతతమ, పశ్చాశీత్యధికశతతమాధ్యాయాస్తగ్రత
శ్శీకపారాయణం, ఆచార్యముఖేన కరిష్మామహే ॥

॥ వ్యోస భ్యాస్ము ॥

ల్యోపం తశిష్టారప్తారం క్షేః ప్రాత్రుమకల్యాపుము ।
శరిషరిత్యాసం తండే షుకతితం తపోనిధిము ॥

ల్యోపాయ విష్ణుర్ణాయ ల్యోపర్ణాయ విష్ణుతే ।
నమే తై ప్రాత్రుభాధుయే, ల్యోప్యాయ నమేనముః ॥

అధ్యాయః-184 చతురశీత్యధికశతతమో2ధ్యాయః స్వయంవరపర్వ
పాణ్డువానాం ద్రుపదరాజుధాన్యాం కుమ్భకారశాలాయాం నివాసః, స్వయంవరసభావర్ణనం,
ధృష్టద్యుమ్మస్యద్భోషణం చ

ఖుషయశ్చ మహాత్మానః స్వయంవరదిదృక్షపః ।

దుర్యోధనపురోగాశ్చ సకర్ణాః కురవో నృప ॥

॥ 184-13 ॥

భ్రాహ్మణాశ్చ మహాభాగా దేశేభ్యః సముపాగమన్ ।

తతో2ర్పితా రాజగణా ద్రుపదేన మహాత్మనా ॥

॥ 184-14 ॥

ఉపోపవిష్టా మశ్చైషు ద్రష్టుకామాః స్వయంవరమ్ ।

తతః పౌరజనాః సర్వే సాగరోద్భూతనిఃస్వనాః ॥

॥ 184-15 ॥

శింపుమారథిరః ప్రాప్య న్యావిశంస్తే స్నేహాం పొర్చివాః ।

ప్రాగుత్తరేణ నగరాద్యామిభాగే సమే శబ్దే ॥

॥ 184-16 ॥

సమాజవాటః శుశ్బే భవవైః సర్వతో వృతః ।

ప్రాకారపరిఫోషేతో ద్వారతోరణమణ్ణితః ॥

॥ 184-17 ॥

వితానేన విచిత్రేణ సర్వతః సమలజ్ఞతః ।

తూర్యాఘుషతసచ్ఛీర్ణః పరార్థాగురుధూపితః ॥

॥ 184-18 ॥

చన్మనోదకసిక్తశ్చ మాల్యదామోషోభితః ।

కైలాసశిఖరప్రభైర్షుభస్తులవిలేఖిభి� ॥

॥ 184-19 ॥

సర్వతః సంవృతః శుభైః ప్రాసాదైః సుకృతోచ్ఛమ్యేః ।

సువర్ణజాలసంపీతైర్గుణికుట్టిమభూషణైః ॥

॥ 184-20 ॥

సుఖారోహణసోపానైర్వైర్మహాసనపరిచ్ఛదైః ।

అగ్రామ్యసమవచ్ఛమైరగురూత్తమవాసితైః ॥

॥ 184-21 ॥

హంసాంశువర్ణైర్భుహలభిరాయోజనమగాన్విభిః ।

అసమ్మాధశతద్వారైః శయనాసనశోభితైః ॥

॥ 184-22 ॥

బహుధా తు పినద్ధాజ్ఞైర్మమవచ్చిఖరైరివ ।

తత్త నానాప్రకారేషు విమానేషు స్వలజ్ఞతాః ॥

॥ 184-23 ॥

స్వర్ఘమానాష్టదాన్యోన్యం నిషేధుః సర్వపౌర్తివాః ।
తతోపవిష్టాసద్భుర్గుషసత్క్యపరాక్రమాన్ ॥

॥ 184-24 ॥

రాజసింహాన్మహాభాగాన్ కృష్ణాగురువిభూషితాన్ ।
మహాప్రసాదాన్ బ్రహ్మాణ్యాన్ స్వరాష్టపరిరక్షిణాః ॥

॥ 184-25 ॥

ప్రియాన్ సర్వస్య లోకస్య సుకృతైః కర్మభిః శుభైః ।
మశ్చైషు చ పరార్థేషు పౌరజానపదా జనాః ॥

॥ 184-26 ॥

కృష్ణాదర్శవసిద్ధ్యర్థం సర్వతః సముపావిశన్ ।
బ్రాహ్మణైస్తే చ సహితాః పాణ్డువాః సముపావిశన్ ॥

॥ 184-27 ॥

ఖుద్దిం పాణ్పులరాజస్య పశ్యష్టస్తామనుత్తమామ్ ।
తతః సమాజో వవ్యధే స రాజ్యివసాన్ బహుాన్ ॥

॥ 184-28 ॥

రత్నప్రవాలబహులః శోభితో నటనరక్తికేః ।
వర్తమానే సమాజే తు రమణీయే2హ్య షోడశే ॥

॥ 184-29 ॥

ఆశ్వతాజీ సువసనా సర్వాభరణభూషితా ।
మాలాం చ సముపాదాయ కాళ్యానీం సమలజ్యుతామ్ ॥

॥ 184-30 ॥

అవతీర్ణా తతో రజ్గం ద్రోపదీ భరతర్భభుః ।
పురోహితః సోమకానాం మాప్తవిద్ర్యాహ్మాణాః శుచిః ॥

॥ 184-31 ॥

పరిష్క్ర్య జూహోవాగ్నిమాజ్యేన విధివత్తదా ।
సంతర్పయిత్వా జ్వలనం బ్రాహ్మణాన్ స్వస్తి వాచ్య చ ॥

॥ 184-32 ॥

వారయమాస సర్వాణి వాదిత్రాణి సమవ్తతః ।
నిఃశబ్దే తు కృతే తస్మిన్ ధృష్టమ్యమ్యో విశామ్పతే ॥

॥ 184-33 ॥

కృష్ణామ్ ఆదాయ విధివన్మేఘుషుమ్మభినిఃస్వనః ।
రజ్గమధ్యే గతప్రత మేఘుగమ్మిరయా గిరా ।
వాక్యముచ్ఛేర్జగాదేదం శక్షిష్మమర్థవదుత్తమామ్ ॥

॥ 184-34 ॥

ఇదం ధనుర్ధక్షమిమే చ బాణాః శృఙ్యాన్తు మే భూపతయః సమేతాః ।
చిద్రేణ యత్రస్య సమర్పయధ్వం శరైః శితైర్యోమచరైరశారైః ॥

॥ 184-35 ॥

ఏతన్నహత్కృత్య కరోతి యో వై కులేన రూపేణ బలేన యుక్తః ।
తస్యాద్య భార్య భగినీ మమేయం కృష్ణ భవిత్రీ న మృషా బ్రహ్మిమి ॥

॥ 184-36 ॥

తానేవముక్క్య ద్రుపదస్య పుత్రః పశ్చాదిదం తాం భగినీమువాచ ।
నామ్మా చ గోత్రేణ చ కర్మణా చ సజ్జీవ్రథున్ భూమిపతీన్ సమేతాన్ ॥

॥ 184-37 ॥

ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి స్వయంవరపర్వణి ధృష్టద్యుమ్మాక్యే చతురళీత్యధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 184 ॥

అధ్యాయః-185 పశ్చాళీత్యధికశతతమో2ధ్యాయః స్వయంవరపర్వ
ధృష్టద్యుమ్మస్య ద్రోపదిం ప్రతి సమాగతానాం రాజ్ఞాం పరిచయదానమ్
ఇతి శ్రీమహాభారతే ఆదిపర్వణి స్వయంవరపర్వణి రాజనామకీర్తనే
పశ్చాళీత్యధికశతతమో2ధ్యాయః ॥ 184 ॥

ధృష్టద్యుమ్మ ఉంచాచ

దుర్యోధనో దుర్యిషపో దుర్మృథో దుష్ట్రుధర్మణాః ।
విపింశతిర్యకర్మశ్చ సపో దుఃఖాసనస్తథా ॥

॥ 185-1 ॥

యుయుత్సుర్యాయువేగశ్చ భీమవేగరవస్తుథా ।
ఉగ్రాయుధో బలాకీ చ కరణాయుర్యిరోచనః ॥

॥ 185-2 ॥

కుణ్ణాకశ్చిత్రేనశ్చ సువర్ణాః కనకధ్వజః ।
నవ్వకో బాహుశాలీ చ తుహుణ్ణో వికటస్తథా ॥

॥ 185-3 ॥

ఏతే చాన్యే చ బహవో ధార్తరాష్ట్రో మహాబలాః ।
క్షరేన సహితా వీరాస్యదర్థం సముపాగతాః ॥

॥ 185-4 ॥

అసంభ్యాతా మహాత్మానః పార్థివాః క్షత్రియర్థభాః ।
శకునిః సాబలశైవ వృషకో2థ బృహద్భులః ॥

॥ 185-5 ॥

“శ్రీమైఠిక”

ఃః “గౌమిదర్ నాము సుంకీర్ణమ్” ఃః

- ॥ అథ క్షమా ప్రార్థనా ॥
- ॥ అథ లింకక్షేమ ప్రార్థనా ॥
- ॥ అథ భగవత్సమర్పణమ్ ॥
- ॥ అథ మంగళమ్ ॥
- 8 యదక్కరపదభ్యషం మాత్రాహీసం చ యద్భవేత్తి ,
తత్సర్వం క్షమాతాం దేవ నారాయణ సమోస్తుతే ॥
- 8 సర్వేభవన్తు సుఖసం సర్వేసంతు నిరామయః ,
సర్వేభద్రాణి పశ్చంతు మాకథీతి దుఃఖబాగ్ధవేత్తి ॥
- 8 కాయేన వాచా మనసేంద్రియైర్వ్య బుద్ధ్యాత్మనా వా ప్రకృతేస్స్వభావాత్ ,
కరిష్మి యద్భుత్తకలం పరస్ప్ర నారాయణాయేతి సమర్పయామి ॥
- 8 శ్రీయః తాన్తాయ కళ్యాణనిధయే నిధయేతినామ్ ,
లీవేజ్ఞటసివాసాయ శ్రీనివాసాయ మంగళమ్ ॥